

de alvorligste Ting, men jeg kan kun sige, at jeg ikke tror, at der er nogen Berettigelse til, at le deraf, thi hvem skulde det være, der lo deraf? Det maatte jo altsaa være Folk, der henhørte til andre Nationer; men sammenligner man andre Nationers Hære med vor, saa tror jeg, det vil findes, at den Udstyring, som andre Nationers Hære have med høiere Befalingsmand, er langt større, end den er hos os. Jeg skal imidlertid indrømme, at der er Noget i vore militære Forhold med Hensyn til de høiere Officerer, som Fremmede og da navnlig Militære kunne se en Smule af, og det er det, at vi have flaaet vor Generalklasse og Admiralklasse sammen til een Klasse, at vi have flaaet vore Stabsofficerers Klasser sammen til een. Dette betragtes af Mange som noget Forunderligt. Det er ganske vist, at det har været en sund Tanke, som har ligget til Grund derfor, da det blev vedtaget i 1867, nemlig den at gjøre det muligt indenfor et lille Officerskorpses Medlemmer at skaffe de dygtigste Personer frem. Dette er en fuldstændig rigtig og sund Tanke; men i Udlandet er man ikke altid i Stand til at se den sunde Tanke, der ligger bagved, og man har der kun bemærket, at det saae underligt ud, at den lille danske Hær havde Oberster til Bataillønschefer, naar man i andre Hære havde Majorer og Oberstlieutenanter dertil. Det er af Hensyn dertil, at der, som ærede Medlemmer ville erindre, i Lovforslaget om Hærens Ordning er indsat et Forslag om at vende tilbage til de to Stabsofficerklasser. Det Afnit af Loven, som handler om Orlogsværftet, har været gjort til Gjenstand for forskjellig Bedømmelse. Det stiller sig imidlertid saaledes for mig, at der ikke er saa overordentlig stor Forskel i de Meninger, som have været udtalte, og jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at det jo ingenlunde er Hensigten med dette Forslag at stille den kommanderende Admiral, som skal styre Orlogsværftets militære Virksomhed, og den tekniske Direktør for Orlogsværftet som to af hinanden fuldstændig uafhængige, sideordnede Myndigheder. Det, som er Hensigten, er at overlade den egentlige Fabrikantvirksomhed til den tekniske Direktør og at fritage den høiere Officer, som har Ledelsen af Orlogsværftet, for det tekniske Ansvar, som han i Reglen virkelig ikke er i Stand til fuldt at kunne bære; men i Overigt er det naturligt, at dette Forhold gjøres til Gjenstand for nærmere Ordning ved Regulativ eller kongelig Anordning, og navnlig maatte Grændserne sættes paa en saadan Maade, at det var klart, at der ikke kunde være Tale om at lægge Planen for hele Aarets Virksomhed eller Planen for et nyt Skib, uden at den kommanderende Admiral fik en berettiget Indflydelse derpaa, ligesom det maatte være ham, der skulde bære Ansvaret for, at Flaaden til enhver Tid var udrustet saaledes, at den hurtigt kunde løbe ud. Der blev af det ærede Medlem for

Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen) gjort opmærksom paa, at det kunde synes at være et uheldigt Forhold, at man lod den øverstkommanderende Admiral styre Orlogsværftets Virksomhed samtidig med, at man paaregnede ham som en af de Admiraler, der kunde løbe ud med Flaaden. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at den kommanderende Admirals Hovedvirksomhed paa Værftet netop vil være forbi, naar Flaaden er udrustet; naar den udrustede Flaade løber ud, er hans Hovedvirksomhed borte, saa at det er naturligt, at han gaar ud med Flaaden og overlader Styrelsen til en af de høiere Officerer, der allerede under fredelige Forhold have været ansat i hans Nærhed, og som saaledes er inde i Forholdene. — Det har glædet mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er tilfreds med de Forandringer, der ere fremsatte i Lovforslaget med Hensyn til Betingelserne for Optagelsen i Reservelieutenantsskolen, ligesom det ogsaa har glædet mig, at der fra de øvrige ærede Hærens Side kun er kommen anerkjendende Udtalelser frem med Hensyn til de fremsatte Forslag om Søværnets Undervisningsanstalter. Jeg skal kun omtale et enkelt Punkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) har nævnet, vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt Eleverne i eldste eller yngste Klasse skulde kasereres. Jeg tilføjer, at det for mig kun er et underordnet Punkt, som jeg ikke har kunnet skjænket nogen synderlig Opmærksomhed, og jeg forbeholder mig derfor specielt at overgaae det, for ved Leilighed eventuelt at kunne udtale mig desangaaende. — Med Hensyn til Bestemmelserne om Forfremmelserne og Aldersgrændsen er der fremsat forskjellige Indvendinger. Jeg har ganske vist den Tro, at der ikke er noget Afnit i en organisatorisk Lov, som det er saa vanskeligt at give en rigtig Form som det Afnit, der vedrører Forfremmelserne, og at der ingen Ting er, som i det praktiske Liv bliver saa ensidigt og skjævt bedømt, som netop Spørgsmaalet om Anvendelsen af en organisatorisk Lovs Bestemmelser i saa Henseende. Det er naturligt, at det, naar en Mand bliver aflediget, altid hebdet, at det er administrativ Vilkaarlighed; naar Aldersgrændsen træffer en Mand, kalder man Bestemmelsen urimelig; hvorledes Bestemmelserne end ere, er det altid sørgeligt, at Nogle maa træffes, og at de, der træffes, føle sig ubehagelig berørt derved, er naturligt. For mig stiller sig det saaledes, at Bestemmelsen om Aldersgrændsen har det Uheldige ved sig, at det er Alderen, en blind Magt, der afgjør, om en Mand skal forfremmes eller ikke. Det er ganske vist, at naar det er overladt Administrationen at afgjøre dette, er der en Mulighed for Vilkaarlighed. Svensombelst der end sidder i Administrationen, vil han dog altid blive sigtet for Vilkaarlighed, naar man bliver misfornøjet; men det er dog ogsaa vist, at der er Noget her i Verden, der